

[Axel Møller.]

Hjemmel for her i København. Jeg har i Dag fra en Mand faaet et Brev, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse gerne vil læse en lille Smule op af. Det illustrerer, hvorhaardt den nye Aldersrentelov kan ramme i visse Tilfælde, hvis man ikke anvender § 6 paa den rigtige Maade, paa den Maade, som den. høje Rigsdag sikkert har haft til Hensigt, at den skulde anvendes paa. Vedkommende Mand skriver til mig, at han og hans Kone i 1923 stod uden noget som helst at leve af, „og da mit Helbred var brudt, maatte vi søge Aldersrenten i 65 Aars Alderen. Vi fik de 600 Kr. plus Dyrtidstillæg 143 Kr. plus Ildebrændsel 40 Kr. samt Sygehjælp 240 Kr. om Aaret, i alt godt 1 000 Kr. Renten er nu 600 Kr. plus 12½ pCt. eller 675 Kr. i alt“ — altsaa en Nedgang for disse to gamle Mennesker fra over 1 000 Kr. til 675 Kr. „Som vedlagte Lægeattest udviser, kan jeg ikke selv erhverve noget til Livets Ophold.“ Lægeattesten oplyser, at Manden paa Grund af kronisk og uheldbredelig Hjertesygdom er ude af Stand til at tjene noget. Og saa føjer han til: „Naar Huslejen er 20 Kr. maanedlig, Ildebrændsel 120 Kr. aarlig, Beklædningsgenstande 80 Kr. aarlig til to Personer, lidt Skat og Brandskat 20 Kr., bliver der en Rest af 215 Kr. til Føden til to Personer eller 30 Øre daglig pr. Person.“ Det er dog indlysende, at dette er et meget grelt Tilfælde. Han oplyser, at Ægteskabet er barnløst, der er ingen nærmere Familie, der kan give de vedkommende Støtte, og de ejer ingenting.

Det forekommer mig, at den nye Aldersrentelovs § 6 her er anvendt urigtigt, denne Paragraf burde netop være en Garanti overfor saadanne grelle Tilfælde som det, jeg her har tilladt mig at fremdrage. Jeg vil derfor gerne henstille til den højtærede Indenrigsminister, hvis han ikke allerede har gjort det, ved Cirkulære at gøre Kommunalbestyrelserne opmærksomme paa, at Rigsdagens Hensigt med denne 1/6 eller 12½ pCt. netop har været, at man ikke skulde spise de paagældende af med et Tillæg til deres Aldersrente paa 12½ pCt., men at man skulde give dem en Understøttelse, saa at de nogenledes kunde klare sig, og at Loven ikke burde praktiseres paa den Maade. Jeg mindes et Avisreferat af et Foredrag,

som en ministeriel Embedsmand for nylig har holdt for en kommunalt interesseret Forsamling for at forklare den den nye Aldersrentelov. Der blev rettet Spørgsmaal til vedkommende Embedsmand om, hvorledes dette med de 12½ pCt. skulde forstås. Jeg synes, det staar saa klart og tydeligt i Loven, at det ikke kan misforstås, men vedkommende Embedsmand erklærede — stadig ifølge Avisreferatet —, at det kunde han ikke forklare noget om, det forstod han ikke selv, det var ikke noget, der kom fra Ministeriet, det var noget, man havde fundet paa i Rigsdagen. Men paa den Maade kan man ikke komme udenom det, og for at saadant ikke skal gentage sig vil jeg, som sagt, henstille til den højtærede Indenrigsminister, at han sender et Cirkulære, der paa klarere Maade, end vedkommende Embedsmand kunde, kan oplyse Kommunerne om, hvad Mening er.

Schmidt: Det ærede Medlem Hr. Pürschel bragte den Efterretning fra Flensborg, at den danske Privatskole paa Duborg havde faaet en Statsunderstøttelse fra den preussiske Regering paa 40 Mark pr. Barn. Og han udtalte videre: Jeg hilser denne Efterretning med Glæde; der er paa den Maade skabt et lignende Forhold som her ved de tyske Privatskoler, der faar pr. Barn 50 Kr. Jeg deler denne Tilfredshed fuldt ud, men jeg vil gerne tilføje, for at man kan faa et klart Billede af, hvor vidt den preussiske Regering har strakt sig, at her i Danmark er det, de tyske Privatskoler faar, det samme, som alle Privatskoler faar, medens den Statsunderstøttelse, man har bevilget til den danske Privatskole i Flensborg, gaar ud over, hvad andre Privatskoler er berettigede til at faa og faar. Men, som sagt, jeg personlig er ogsaa glad ved, at man har strakt sig saa vidt.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel kom ogsaa ind paa at omtale det uheldige Forhold med den tyske Lærer ved Skolen i Højer. Jeg deler ogsaa her hans Opfattelse af, at det er ganske utilladeligt, hvad denne Lærer har gjort sig skyldig i, og det er meget beklageligt; men jeg misbilliger den Maade, hvorpaa den danske Presse i den Anledning har æreskændt Manden helt igennem, hvad der ikke var Anledning til.

Det ærede Medlem Hr. Holger Andersen